

РЕШЕНИЕ

№ 5246

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2171** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от УМБАЛ „Софиямед“ ООД, срещу Решение № 4669 от 06.12.2022г. постановено по АНД № 20221110213216/2022 на СРС, 135 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № НП-86/26.09.2022г. издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място].

Жалбоподателят поддържа, че решението е неправилно, тъй като изводите на съда не се обуславят от събраните по делото доказателства. Поддържа, че липсват доказателства за компетентност на органите извършили проверката и наложили наказанието. Оспорва и да са налице материалноправните предпоставки за издаване на НП, тъй като не е налице нарушение на посочения нормативен акт. В тази връзка поддържа, че приложения на пациентката „Травматологичен сет“ не представлява медицински консуматив, разходите за който се поемат от бюджета на НЗОК, а е специално медицинско изделие, което се заплаща от пациента след подписване на информирано съгласие, което в случая е налице, с оглед на което и не е извършено посоченото в НП нарушение. Прави искане решението и НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба - Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът при СГП изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град след анализ и оценка на събраните в първоинстанционното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на от УМБАЛ „Софиямед“ ООД, против Наказателно постановление № НП-86/26.09.2022г. издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], с което на основание чл.229, ал.3 от Закон за здравето, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.2, ал.4, Раздел I от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Имуществената отговорност на лечебното заведение е ангажирана за нарушение на чл.2, ал.4 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ (приета с ПМС № 119 от 22.05.2006 г., обн., ДВ, бр. 45 от 2.06.2006 г.) - НОПДМП, която норма гласи, че лечебните заведения, сключили договор с НЗОК за оказване на медицинска помощ, не могат да определят цени и да изискват и приемат плащания/доплащания от задължително здравноосигурените лица за предоставяната им медицинска помощ от пакета по ал. 1, за която лицата имат съответното направление, издадено по реда на тази наредба.

Конкретните обстоятелства са свързани с хоспитализиран пациент в УМБАЛ „Софиямед“ ООД с диагноза: S 72.20 Субтрохантерна фрактура, закрыта. На 07.03.2022г. под спинална анестезия на пациентката е извършена операция: RSOM femoris dex. cum Fi-nail. Пациентката е дехоспитализирана на 13.03.2022г., като оказаната медицинска помощ е отчетена по клинична пътека № 217.1 – Оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник.

На името на пациентката са издадени две фактури – фактура № [ЕГН]/07.03.2022г. на стойност 1730 лв. и основание – „Е. Къс реконструктивен пирон“ и спорната фактура №[ЕИК]/07.03.2022г. на стойност 40 лв. и с основание „Травматологичен сет“ – 1 бр., за който АНО е приел, че представлява покривен хирургичен консуматив, който влиза в обхвата на клиничната пътека, по която е отчетено лечението на пациентката и за стойността на който, лечебното заведение съгласно правилото на чл.2, ал.4 от НОПДМП, не може да определя цена и да изисква плащане от ЗЗОЛ.

Въз основа на установите обстоятелства по делото правилно и законосъобразно районният съд е приел, че са налице основанията за ангажиране имуществената отговорност на УМБАЛ „Софиямед“ ООД на основание чл.229, ал.3 Закон за здравето, за административно нарушение по чл.2, ал.4 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ. Разпоредбата на чл.229, ал.3, вр. ал.1 от ЗЗдр, предвижда налагането на имуществена санкция на юридическо лице при нарушение на разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му извън случаите на изрично посочените нарушения по чл. 209 - 228в ЗЗдр. Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ е приета на основание

чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 83, ал. 2 и 8 от Закона за здравето - за определяне условията и редът за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ по реда на Закон за здравето. Разпоредбата на чл.2, ал.4 от Наредбата забранява на лечебните заведения сключили договор с НЗОК за оказване на медицинска помощ, да определят цени и да изискват и приемат плащания/доплащания от задължително здравноосигурените лица за предоставяната им медицинска помощ от пакета по ал. 1 (основният пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК), за която лицата имат съответното направление, издадено по реда на наредбата. Пакетът медицинска помощ гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса съдържа здравни дейности, услуги и стоки, определени по вид и обхват, по отделни медицински специалности, по заболявания или групи заболявания, съгласно приложения № 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 и 12 от Наредба № 9 от 10.12.2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса, издадена от министъра на здравеопазването, обн., ДВ, бр. 98 от 13.12.2019г., в това число и приложение № 9 – „Клинични пътеки“. Съгласно правилата по отношение на отчетената КП 217.1, същата включва (пакетът от здравни дейности финансиран от бюджета на НЗОК включва), диагностични, лечебни и рехабилитационни дейности и услуги предоставяни на задължително здравноосигурени лица със състояния и заболявания на таза и долния крайник с необходимост от извършване на оперативни процедури с голям обем и сложност. По делото няма спор, че пациентката З. Д. е З., приета е въз основа на направление, като лечението ѝ е отчетено по клинична пътека № 217.1 – Оперативни процедури с голям обем и сложност на таза и долния крайник. Пакетът медицинска помощ, който е гарантиран на З. от бюджета на НЗОК включва всички диагностични, лечебни и рехабилитационни дейности и услуги, необходими с оглед извършената оперативна процедура и съответстващи на правилата за добра медицинска практика. За този пълен пакет дейности и услуги, нормата на чл.2, ал.4 от НОПДМП забранява на лечебното заведение, отчетло лечението по КП, да определя цени и да изисква плащания от пациента. В случая няма спор, а е и видно от събраните пред РС писмени доказателства, че е платена сума по фактура №[ЕИК]/07.03.2022г. с основание „Травматологичен сет“, въпреки, че лечението е проведено въз основа на направление по ДЛА на клиничната пътека. По делото не се твърди и не се установява да е налице някое от изключенията на чл.344, ал.1, т.1, б. „б“ от Н. за МД 2020-2022. Жалбоподателят в жалбата си поддържа, че заплащането на този консуматив е извършено доброволно по изрично желание на пациента, но такива доказателства липсват по преписката, нито са представени в хода на съдебното производство.

По тези съображения настоящата инстанция намира, че правилно и законосъобразно районният съд е приел, че е извършено нарушение на чл.2, ал.4 от Наредба за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, което е основание по чл.229, ал.3, вр. ал.1 от ЗЗдр., за налагане на санкция.

Според чл. 235 от ЗЗдр., „нарушенията по чл. 229 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция или от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Процесният АУАН от 18.08.2022г. е съставен от служител в ИА „Медицински надзор“, на длъжност „държавен инспектор“ – Д. С. С., следователно съставителят е „длъжностно лице, определено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. По делото е представена

Заповед № РД-01-88/20.06.2022г. на изпълнителния директор, с която на основание чл. 37, ал. 1, б. „б“ ЗАНН, вр. чл. 4, ал. 1 от Наредба № 1/26.03.2019 г. „за условията и реда за извършване на проверки от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е определил списък на длъжностните лица, сред които, в Приложение № 1 е и името на Д. С. С., с оглед на което и е налице материална компетентност на актосъставителя.

В издадените АУАН и НП ясно и категорично е описано нарушението за което се ангажира отговорността на жалбоподателя, както и конкретните обстоятелства при които е било извършено – дата и място на проверката, резултатите от нея. Отразените в НП обстоятелства съответстват на дадената от административнонаказващия орган правна квалификация, поради което и настоящата инстанция споделя извода на РС, че НП е издадено при спазване на законоустановените изисквания за форма по чл.57 ЗАНН.

Имуществената санкция е наложена в минималния размер по чл.229, ал.3 ЗЗдр., като правилно районният съд е преценил, че в случая разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да намери приложение, тъй като не са представени доказателства и не са налице обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4669 от 06.12.2022г. постановено по АНД № 20221110213216/2022 на Софийски районен съд, 135 състав.

ОСЪЖДА УМБАЛ „Софиямед“ ООД да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място], сумата 80,00 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.